

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Gledališka debata v dež. zboru Kranjskem.

Ker „Slovenec“ in za njim tudi nekateri drugi slovenski listi zavija jo poročila o gledališki debati v deželnem zboru kranjskem, zdi se nam potrebno priobčiti obsežnejše poročilo o nji, ter pripominjamo, da poslanca Hribarja govore priobčujemo po stenografičnem zapisniku.

Debato je otvoril posl. Hribar kot poročevalec ter je najprej poročal o računskem sklepu gledališkega zaklada za leto 1897. in o proračunu za leto 1899. Potem je poročal o prošnjah slovenskega dramskega društva in pa nemškega gledališkega društva za podpore za l. 1899. rekši:

O obeh teh prošnjah ne bom obširneje govoril, ker se obe gibljeta v tistem okviru, kakor prejšnja leta, in ker se od jednega in drugega imenovanih društev navajajo skoraj ravno tisti razlogi, s katerimi se utemeljuje prošnja, kakor so se v preteklih letih navajali v enakih prošnjah. Samo toliko je izjembe, da letos slovensko dramsko društvo prosi za povišanje dosedanje podpore letnih 6000 gld. in sicer z ozirom na to, ker mu je v teku let narastlo precej dolgovi, katere je sedaj treba odplačati, in pa, da društvo „Laibacher Theaterverein“ prosi, da bi se mu običajna podpora 6000 gld. ne dovolila samo za jedno leto, kakor je bilo to dosedaj navada, temveč, da bi mu deželni zbor dovolil to podporo za vso svojo legislaturno dobo, namreč kar za tri leta vkup. Finančni odsek, posvetovavši se o teh dveh prošnjah, je sklenil visoki zbornici predlagati, da ostane glede podpore obema gledališkima podjetništvoma pri tem ko doslej, namreč da se dovoli podpora samo za jedno leto, in da se glede visokosti te podpore vzame tista svota, kakor prejšnja leta, ter dovoli torej vsakemu gledališkemu podjetništvu podpora 6000 gl., katera naj se izplača iz deželnega zaklada.

Predlagam torej v imenu finančnega odseka:

„Visoki deželni zbor skleni:

Slovenskemu dramskemu društvu v Ljubljani dovoljuje se za leto 1899. iz deželnega zaklada podporo 6000 gld.

Društvu „Laibacher Theaterverein“ dovoljuje se za leto 1899. iz deželnega zaklada podpore 6000 gld.“

Posl. Povše je predlagal, naj se z ozirom na to, ker bi bilo umestno, da se slovenski poslanci o tem skupno posvetujejo, preden se stvar končno reši v dež. zboru, odloži za danes z dnevnega reda.

Poročevalec Hribar: Izreči se moram proti temu predlogu in sicer prvič zaradi tega, ker letos deželni zbor ne zboruje tako, kakor prejšnja leta, v začetku leta, ko je za obe podjetništvi gledaliških predstav vedno bilo časa dovolj, da se za bodočo sezono s potrebnim preskrbita. Lani smo zborovali že meseca januarja in tako je bilo lahko odložiti stvar, da je prišla v razpravo šele zajedno s proračunom deželnega zaklada. Sedaj pa smo že proti koncu meseca marca in, dasiravno sneži zunaj, smo vendar že tako daleč v letni dobi, da ne moremo govoriti o zimski, marveč kaže kolar tisti čas leta, ko obe gledališki podjetništvi prenehata s predstavami, ker, kakor znano, spomladi občinstvo ne zahaja več rado v gledališče. Obema podjetništvoma je torej do tega, da se kar najhitreje reši vprašanje glede deželne podpore, da se moreta pravočasno preskrbeti za bodočo sezono. Slovensko dramsko društvo mora

zaradi tega že sedaj vedeti, ali dobi podporo ali ne, ker mora angaževati oboje. Angaževati pa mora oboje čez poletje, ker ga je potem še treba poslati na daljše obračevanje na Dunaj in v Prago, dočim bi dramsko društvo tega ne moglo storiti, če ne ve, ali mu je podpora zanj naprej zagotovljena ali ne. Za nemški „Laibacher Theaterverein“ je pa važno, da izve ali dobi podporo, ali ne, zaradi tega, ker si mora sedaj, ko se končava sezona, poiskati za bodočo sezono novega gledališkega ravnatelja ter z njim skleniti pogodbo. Sedanji ravnatelj namreč, kakor povdarja „Theaterverein“ v svoji prošnji, ne mara skleniti nove pogodbe, dokler ne vé, ali mu je tudi za bodočo sezono zagotovljena podpora 6000 gld. ali ne. Ako torej ne dobi pravočasno zagotovila, da se mu bo tudi letos izplačala ta podpora, bi odšel drugam, in „Theaterverein“ bi bil v zadregi, kje dobiti za prihodnjo gledališko sezono sposobnega ravnatelja.

Vse to je napotilo finančni odsek, da uvažujoč koristi jednega in drugega gledališkega podjetništva in uvažujoč, da smo že tako daleč v letni dobi, predlaga, da se takoj danes sklepa o podporah obema podjetništvoma.

Nasvetovalo se je skupno posvetovanje obeh klubov narodnih strank. Ne vem, kaj si gospod poslanec Povše obeta od takega skupnega posvetovanja. Jaz si ničesar ne obetam od njega, kajti izkušnja ravno pred sedanjim zasedanjem deželnega zbora nas je poučila, da je tako skupno posvetovanje brez vsakega pomena. Predno so se odprla vrata te dvorane, čutil sem namreč kot načelnik kluba narodnih poslancev potrebo, da skličem skupni odbor, ki je določen v pravih pogojih, kateri so se lani bili sprejeli od obeh narodnih klubov in ki — ker so se objavili po časnikih — niso nikakoli skrivnost. Prvo to posvetovanje je ostalo brezuspešno; pač pa so se vsi člani odbora zjediniili, da naj se skliče oba kluba v skupno posvetovanje. To se je zgodilo. Mislim, da se snidemo kot bratje Slovenci, kot tovariši poslanci, toda motil sem se. Tovariši od katoliško-narodne stranke so prišli k skupnemu posvetovanju s takim imenovanjem „gebundene Marschroute“; predpisalo se jim je namreč že naprej, da morajo glasovati proti vsemu, kar bomo mi predlagali, in provokoval se je v tem smislu klubov sklep. Kjer se tako ravna, je že naprej jasno, da mora vsako skupno posvetovanje, pri katerem bi morali govoriti razlogi in bi razlogi morali pridobivati prepričanje, ostati brezuspešno. Dokler boste spodje tovariši prihajali mej nas z vezanimi rokami, dokler se boste morali ravnati po sklepih, ki so vam diktovani od oseb, ki stojé izven poslanskih krogov, tako dolgo je absolutno nemogoče misliti, da pridemo do kakega sporazumljenja, zlasti ako pridete v skupni klub z nalogom, da morate glasovati proti vsemu, kar bodo tovariši iz drugega kluba nasetovali.

Jaz si torej, kakor rečeno, od takega skupnega posvetovanja ničesar ne obetam in zaradi tega predlagam, da se stvar že danes obravnava.

Posl. Kalan je rekel, da so člani katoliškega kluba že v finančnem odseku izrazili željo, naj se ta stvar preloži za poznejši čas in sicer zato, da imajo priliko slovenski poslanci prepričati se, ali še veljajo oni razlogi za „Narodovo“ stranko, podpirati nemško gledališče, kakor so po njih izjavi pri pravih akcijah to povdar-

jali. Po mnenju govornikovem teh razlogov sedaj več ni. Posl. Kalan omenja, da podpora za slovensko dramsko društvo ni v nobeni primeri s podporo za nemško gledališče, ki ceneje prireja svoje igre, ničesar ne izdaja za prevode, dobiva izdatno podporo od kranjske hranilnice ter celo ljubljanski Nemci mislijo na to, da si zgrade lastno nemško gledališče. Tako društvo pač ne potrebuje podpore v istem znesku kakor dramsko društvo.

Toda neka okoliščina je, ki nas še posebej sili biti opreznim glede podpore nasproti nemškemu gledališču. Decembra meseca se je predstavljala v nemškem gledališču slavnostna predstava, ki je jako žaljiva za narodno čutilo ogromne večine slovenskega prebivalstva. Kdor tako plačuje dobrohotnost dežele, tak ne zasluži nobene podpore. Takih božjih volkov ni najti na vsem svetu, da bi podpore delili zavodom, ki žalijo njih plemenita čutila. Zato govornik predlaga, da se prošnja za podporo nemškega gledališča odkloni. Pristavi pa, da so katoliško-narodni poslanci pripravljeni, ako se podpora za nemško gledališče odkloni, svoto 6000 gld. razdeliti, da se s tem slovenskemu dramskemu društvu poviša podpora za 3000, ter da se dajo izdatnejši doneski za družbo sv. Cirila in Metoda, za „Našo stražo“ in za druga narodno koristna gospodarska društva.

Poročevalec Hribar: Častiti gospod predgovornik je danes nekako skrben postal za slovensko dramsko društvo. Pripovedoval nam je, da je slovensko dramsko društvo vredno in potrebno višje podpore, kakor nemško društvo „Laibacher Theaterverein“; povedal nam pa s tem ni nič novega, kajti mi sami to vsi tudi čutimo in vemo. Nekaj pa je pri njegovem govorjenju vendar bilo zanimivega, to namreč, da je bilo iz govora posneti, da se je gospod predgovornik iz krutega volka nasproti slovenskemu dramskemu društvu izpremenil v pohlevno, krotko jagnje. Spominjam se, kako je bilo takrat, ko se je sedanja legislaturna doba pričela. Takrat je njegova stranka, pijana od zmage pri volitvah in misleč, da ima že vso zbornico v rokah, sklenila glede podpore slovenskemu dramskemu društvu predlagati take pogoje, da nam jih absolutno ni bilo mogoče sprejeti in ravno gospod poslanec kanonik Kalan je bil tisti, ki je dotične pogoje stavil. (Posl. Kalan: „Kje?“) Tukaj v visoki zbornici. Jaz sem bil poročevalec in se natančno na stvar spominjam, če se pa on ne spominja, naj vzame v roke stenografične zapisnike dotičnega leta in prepričaj se bo, da je to resnično. (Posl. dr. Tavčar: „Vsaj je vse jedno, ali je res, ali ne, — pozabal je pač svojo besedo!“) Vsed tega smo mi poslanci narodne stranke, ker smo hoteli slovenskemu dramskemu društvu nakloniti podporo, katereje društvo vse kakor bilo potrebno, morali naprositi gospode tovariše iz častite manjšine, da nam pridejo na pomoč. Verujte mi, da nam je bil jako težek ta korak in morda nikomur tako težak, kakor meni. Iskali bi bili pomoči najraje pri Vas krvnih bratih, ali Vi ste nam jo odrekli in tako je prišlo, da smo se morali ponižati in iskati pomoči pri manjšini in manjšina je bila tako prijazna, da nam je to pomoč obljubila, seveda s tem pogojem — kajti pogoji se stavljajo zmirom, kadar se sklepajo kompromisi — da mi od svoje strani glasujemo za to, da se jednaka podpora dovoli

tudi nemškemu gledališkemu podjetništvu. Tako je torej prišlo, gospoda moja, da dobiva nemški „Theaterverein“ ravno toliko podpore, kakor slovensko dramsko društvo, dasiravno rad priznavam, da je to v naši deželi popolnoma nenaravno glede na ogromno večino slovenskega prebivalstva in nenaravno zlasti tudi zaradi tega, ker mi vsi dobro čutimo in vemo, da je slovensko gledališče veliko bolj potrebno podpore, kakor pa nemško gledališče.

Pa, gospoda moja, jaz bi končno ničesar ne rekel, ako bi izprevidel, da vodijo gospoda predgovornika odkritosrčni nagibi, da je namreč v resnici postal prijatelj slovenskemu gledališču. O tem pa žalibog prepričan nisem. Prepričan bi bil jaz le tedaj, ako bi vedel, da govori iz lastne inicijative, in da mu velela srce, tako govoriti, ali pa, ako bi vedel, da tako govori zato, ker so mu tovariši njegovi to naročili; toda predno sem prišel sem na poročevalčvo mesto, videl sem tistega „svetega duha“, ki ga je bil prišel navdihovat, in zato ne verujem, da bi bile njegove besede odkritosrčne. (Živahno odobravanje v središču in na desni.)

Gospod poslanec kanonik Kalan je pa tudi omenil neke predstave v nemškem gledališču, v katerem ozirom moram žalibog njemu popolnoma pritrditi. Reči moram, da mi notica „Slovenskega Naroda“, katero je prečital, prav iz srca govori in da podpisem vsako nje besedo. Bil sem pri dotični predstavi, ki se je uprizorila ob jako neprikladni priliki, ko se je slavila petdesetnica vladanja presvetlega cesarja. Ta predstava — igrokaz imenoval se je „Habsburg“ — bila je pa taka, da sem takoj po njej izjavil prijatelju, da bi, ko bi bil vedel, da je ta igra taka, ne bil nakazal onih 500 gld., katere je dovolil občinski svet za jubilejsko nemško gledališko predstavo, kajti res je, da se je s to igro poniževalo Slovanstvo in Slovanstvo sploh. Uprizoritev tega igrokaza pomenja netaktnost nemškega gledališkega podjetništva, ki se nikakor ne da tajiti in katera je silno obzvalovati; vendar iz tega še ne sledi, da bi bil dogovor, ki eksistuje mej narodno stranko in manjšino te zbornice glede podpore nemškemu gledališkemu podjetništvu, prišel od veljavo. Če se gospod kanonik Kalan še drži sprave, ki se je mej zadnjim zasedanjem deželnega zbora lanske leto bila sklenila mej obojema slovenskima strankama — in jaz bi bil želel, da bi bil naglašal, da se je drži — bo izprevidel, da stori danes jedino prav, ako se s svojo stranko absenteje od glasovanja. (Pritrjevanje v središču in na desnici.)

Pripomniti imam le še, da tudi o predlogu, da naj se dramskemu društvu podpora poviša, ne morem verjeti, da prihaja gospodu poslancu kanoniku Kalanu od srca. To je marveč le političen manever, češ da bi se s tem pokazalo, kako skrbi njegova stranka za slovensko gledališče. (Poslanec Kalan: „Le poskusite, ali govorim iz srca! Odklonite podporo nemškemu gledališču in boste videli, da bom glasoval, da s slovenskemu gledališču da 3000 gld. več!“). — Ne zamerite, gospod Kalan, ne slišim na levo uho in zato ne vem, kaj ste povedali. (Poslanec dr. Tavčar: „Malo besedico je snedel!“), sicer bi Vam odgovoril. — Končno je stvar jasna za vsakega razsodnega poslanca, za vsakega razsodnega poslušalca in za vsakega razsodnega politika in zaradi tega mislim, da mi ni potreba več o njej govoriti. Le jedno še ob-

žalujem, da pri tej debati vidim navzočega v tej visoki zbornici presvetlega gospoda knezoškofa (Poslanec dr. Schaffer: „Sehr richtig!“) in silno obžalujem, da je celo njega pridobila stranka za to, da je prišel k tej razpravi v zbornico. (Odobrovanje na desni in v središču; nasprotovanje na levi in hrupno ugovorjanje na galeriji.)

Deželni predsednik baron Hein je odgovoril na očitania glede slavnostne igre „Habsburg“, rekši, da obseza igra samo zgodovinska dejstva, katera se ne dajo s sveta spraviti, o kakem ponižanju slovenskega naroda vsled predstave one igre že zategadelj ni možno govoriti, ker se o igri proslavlja tisti čas, ko je ustanovitelj habsburške države pod svojim žezlom združil slovanske narode. Tudi očitania, da je pri dotični predstavi ležal protiavtstrijski in nepatrijotičen duh nad gledališčem, je neosnovano, ker se v igri proslavlja avstrijska državna misel in se na najmarkantnejšem mestu izraža duh spravljalivosti, katerega naj bi bili navdani vsi avstrijski narodi.

Knezoškof dr. Jeglič je označil stališče katoličana nasproti sedanjemu gledališču, o čegar pomenu splošno in posebe o slovenskem gledališču je označil sodbo, da se mora gledališče klanjati naravnim zakonom, zapovedim božjim ter da je v tem pogledu gledališče sploh in tudi slovensko čestokrat tudi krivo. Govornik izjavlja, da v tem pogledu ne glasuje, pač pa prosi, naj vodstvu gledališč pazita na to, da se varujejo pri predstavah naravni zakoni in božje zapovedi. Isto, je omenil, velja tudi za razstavo slik v Zagrebu, katero mislijo prirediti tudi v Ljubljani.

Poročevalec Hribar: Pred vsem bi nasproti galeriji omenil, da me njeni medklici nič niso alterovali, in sicer zaradi tega, ker sem rekel, da je meni, kakor tudi vsakemu razsodnemu poslušalcu jasno, kako sodbo si mora o stvari napraviti. Onih gospodov na galeriji, ki so čutili potrebo do demonstriranja, ne tičejo se torej moje besede glede razsodnih poslušalcev.

Kar se tiče opombe ekselence gospoda deželnega predsednika, ne vem, koga je mislil s tem, ko je rekel, da bi bil moral do konca ostati pri predstavi, kdor hoče o njej soditi. Kar se mene tiče, moram reči, da sem igri pazno sledil in prav do zadnjega konca ostal v gledališču. Dobil sem pa tudi jaz utis, da se je ž njo žalila slovenska narodnost in slovanstvo sploh, in če njegova ekselence gospod baron Hein tega neče priznati, mora imeti o tej stvari čisto drugačne pojme, kakor jaz in večina ljubljanskega prebivalstva. Ako namreč Rudolf Habsburški v slavnostni predstavi, v sceni, ko prihaja na Dunaj, svetu obljubljuje, da hoče „den deutschen Sinn pflegen und deutsche Tüchtigkeit heranziehen“, in ako se v igri zmirom naglašja „deutscher Sinn“, „deutsche Kraft“, „deutsche Tüchtigkeit“, pravim jaz, da to ni predstava, ki bi bila sposobna za uprizorjenje v Ljubljani ob priliki petdesetletnice vladanja presvetlega cesarja. Avstrija — to mora vendar vsakdo pripoznati — ni več tista nemška država, kakor je bila nekdanj; vsaj je prišlo že tako daleč, da se na Ogerskem ne sme avstrijski cesar več imenovati drugače kakor kralj ogerski. Torej je Avstrija popolnoma izgubila pomen nemške države in čutilo se bode to čedalje boljše. Kdor danes tega ne vidi in še celo zagovarja cenzuro, ker je dopustila tako predstavo v slovanskem mestu, ta mora — to moram reči — s kurjo slepoto vdarjen biti.

Glede izjave presvetlega gospoda knezoškofa pa nimam nič drugega omeniti, kakor da mi je v mnogem iz srca govoril, in da me prav veseli, da sem mu s svojim apostrovanjem omogočil, podati nam to izjavo, ker bi je drugače — zato ker je debata že bila sklenjena — sploh podati ne bil mogel.

V Ljubljani, 4. aprila. K položaju.

„Reichswehr“ piše, da je začelo nemške opozicijonke skrbeti skupna konferenca 9. t. m., ko se snidejo poročevalci vseh cislitvinskih dežel, da sestavijo skupni narodnopolitični program Nemcev. Bati se je bajó, da pride mej poročevalci do rezkih razporov in potem bode 9. t. m. pokopal nemško slovo, mesto da bi jo utrdil. Vaekakor bode trajala konferenca

več dnij. — Izvrševalni odbor desnice se snide po tej konferenci, ki bode položaj kolikor toliko pojasnila. — „Lidove Noviny“ pišejo: Stališče grofa Thuna je najtrdnjše, zaupanje krone do njega nezmajljivo. Varok temu je zlasti politično modro postopanje desnice in previdna taktika češke delegacije. Kakor stoji danes stvari, more podreti in upropasti desnico le desnica sama. Noben zunanji napad je ne more vreči. Po človeški previdnosti bode ostala sedanja smer notranje politike do jeseni. — Dr. Stránský zavrača v „Lid. Nov.“ napade čeških radikalcev ter pravi, da se radi taktike Mladočehov niti Gautsh niti Thun ni upal ovréti onega, kar je postavil Baden. Thun Čehom nikakor ni k srcu priraščen. Grof Thun ni politik, ako ni spoznal, da se s sedanjim državnim zborom ne da vladati; ako pa je to spoznal, bi se moral brigati za upeljavo drugega postavdajalnega zbora. Tudi nove pravne konference, katere snuje vlada mej Nemci in Čehi, ne doneso nikakega izdatnega uspeha.

Za dr. Grabmayra.

Dr. Grabmayr je bil — kakor znano vsled spletke in napadov nemških radikalcev — izključen iz tirolskega deželnega volilnega odbora ter se mu vzel referat za skupni nemški program. Radi tega pa je izstopilo iz deželnega volilnega odbora še sedem členov nemške napredne stranke. Profesor Payr, ki je mej temi členi, je pisal predsedstvu pismo, v katerem pravi, da prevladuje radikalizem tudi že na Tirolskem, kar treba tembolj obžalovati, ker rodi radikalizem le brezplodnost in podivjanost v parlamentarnem življenju. Payr strogo obsoja postopanje proti Grabmayru ter piše: Treba je zaklicati radikalnim narodnjakom „Stojte!“, predno ne razbijejo jedva sklenjene zveze tirolskih svobodomislecev. „Silesia“ piše o nemškem radikalizmu: Radikalna politika odklanja vsako spravo narodov, da bi mesto vojne ne nastopil mir, kajti vojna je radikalnim strankam najljubša. Radikalizem uspeva le takrat, ako more na vse različne nedoločene strani hrumeti in ako si ne stavi sam nikakih pozitivnih smotrov. To je sicer jako komodno, toda za Nemce pri tem ne ostane nič drugega nego prazen hrup.

Češke ljudske šole na Nižje-Avtstrijskem.

Dunajski Čehi so nabrali na Dunaju in v okolici več tisoč podpisov za prošnjo, naj ustanovi deželni šolski svet v Ottakringu Hernalsu, Währingu, v Florisdorfu in v Thermenau češke ljudske šole. Čehi pa so dobili za odgovor, da Čehi niso na Nižje-Avtstrijskem priznan drugi narod in da češčina ni priznan deželni jezik ter da se zato njihova prošnja odklanja! — Kakor znano, je samo na Dunaju okoli 100.000 Čehov, ki torej nimajo pravice do javne ljudske šole.

Mirovna konferenca in papež.

Radi vprašanja, ali se naj papež povabi na konferenco za splošno razoroževanje ali ne, so trajala pogajanja več tednov mej dvori v Peterburgu, Haagu in Rimu, oziroma mej Vatikanom. Sedaj se poroča, da se je sklenilo, da se papež ne povabi, ker se udeležje konference le one vlasti, ki imajo stalne armade. Iz Peterburga dobi papež ob enem jako priznalno pismo za zasluge, katere si je pridobil za mirovno idejo.

Stambulovisti so se razšli.

Po umoru Stambulova je začela njegova stranka hirati in umirati. Grekov se je bavil le s svojo advokaturo, Petkov pa ni bil sposoben za voditelja, dasi je izboren žurnalista in je znal pridobiti ugledno „Zastavo“ za glasilo stranke. Zato so se pri družili sedaj Stambulovisti stranki Radoslavova, ki se bo s tem prirastkom jako okrepila.

Kriza v Italiji.

Razmerje mej italijansko vlado in parlamentom je nenavadno. Večina poslancev je s politiko kabineta Pellouxovega nezadovoljna, vendar pa ga noče vreči. Zategadelj se zavlačujejo najvažnejša posvetovanja, ker bi morala donesti odločitev. Vladni zakonski načrt o volilni reformi je bil zavržen že v odsekih, in Pelloux je to molče prenesel. Proračunski odsek je vladni finančni program docela spremenil. Vlada in parlament sta si glede proračuna največja nasprotnika. Vendar pa se je odločitev preložila. Vlada je zasedanje odgodila preko velikonočnih praznikov. Tudi poli-

tičnim vladnim predlogom se ne godi boljše. Odseki jih spreminjajo radikalno, toda vlada vse to trpi. Italijansko časopisje zahteva torej, naj se pojasni, ali ima vlada še vedno ali ne; ako je nima, naj takoj odstopi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. aprila.

— **Osebnosti.** Deželnosodni svetnik v Novem mestu. Tomaž Einspieler je premeščen v Ljubljano. Deželnosodni svetniki so imenovani sodni tajnik g. Vajkard Gaudini za Novo mesto, državnega pravdnika namestnik v Ljubljani g. dr. Martin Travnar za Ljubljano in sodni tajnik v Mariboru g. dr. Gustav Wokau za Maribor. Deželnosodni svetnikoma in predstojnikoma okrajnih sodišč sta imenovana gg. dr. Josip Fraidl za Ptuj in dr. Karol Gelingsheim za Kozje. Deželnosodni svetnik v Ljubljani g. Karol Ekl je imenovan državnim pravdnikom v Celju, sodni pristav v Ljubljani g. Albert vitez Luschan državnega pravdnika namestnikom tukaj in avskultant g. dr. Valentin Flerin sodnim pristavom v Senožečah.

— **Velikonočne procesije.** Kakor običajno, vršile so se velikonočne procesije v Ljubljani tudi letos prav slovesno. Iz stolne cerkve pričela se je procesija ob polu petih popoldne; vodil jo je gosp. knezoškof, dr. Jeglič sam ob asistenci celega stolnega kapitla. Udeležil se je procesije deželni predsednik baron Hein s svetniki in uradniki deželne vlade, deželna odbornika, ces. svetnik Murnik in Povše, župan Hribar z mnogimi občinskimi svetniki, deželnega sodišča predsednik, Levičnik, finančni prokurator, dvorni svetnik dr. Račič, finančni ravnatelj Lubec, državni pravdnik Trenz, načelniki pošte, tobačne tovarne in drugih državnih uradov, predsednik trgovske in obrtne zbornice, Perdan, ravnatelj in profesorji tukajšnjih šol in zavodov itd. ter nepregledno število vernega občinstva. Procesijo spremlja je godba 27. pešpolka. Hiše, koder se je pomikala procesija, so bile razsvetljene. Isto tako slovesno vršile so se tudi procesije pri Uršulinkah, v Trnovem, pri sv. Jakobu, pri sv. Petru, pri Frančiškanih in na velikonočno nedeljo ob štirih zjutraj pri Lazaristih. — Frančiškanska cerkev bila je ob velikonočnih praznikih prvič električno razsvetljena. Efekt bil je izredno lep, kar se je splošno priznalo.

— **Občinski svet** ima v sredo, dne 5. aprila ob petih popoldne v mestni dvorani redno sejo. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Mestnega magistrata poročila: o napolnitvi ledenice v mestni klavnici; o napravi kanala od Mesarskih ulic po Poljanski cesti in Delavskih ulicah do Ljubljane. IV. Personalnega in pravnega odseka poročila: o magistratovem dopisu glede izvolitve jednega člena v meščanski odbor; o magistratovem dopisu glede izvolitve dveh zastopnikov v glavni odbor za obdelovanje močvirja; o prošnji hišne posestnice Ivane Bončarjeve za brezbremski odpis nekega sveta; o dopisu županovem v zadevi potrditve na občnem zboru dne 19. junija 1898 izvoljenega odbora prostovoljnega gasilnega društva; o ugovoru oziroma prizivu hišnega posestnika Terpotitza na Resljevi cesti proti magistratnem nalogu glede odstopa sveta v Čopovih ulicah. V. Stavbnega odseka poročila: o pritožbi dimnikarja Josipa Spitzerja radi oddaje dimnikarskih del v topničarski vojašnici; o popravu strehe na stolpu na Gradu in o pokritju dotičnih večjih stroškov; o regulacijskem načrtu za jeden del mesta ob Dunajski cesti nasproti topničarski vojašnici; o stavbnih črtah v Zatiških ulicah; o prizivu posestnika Petra Ramovša v zadevi preuredbe stranišč v njegovi hiši št. 15 v sv. Florijana ulicah; o zgradbi hiše na stavbišči grofovske Stubenbergščine ustanove v Gradišči; o določi stavbne črte pri Filip Supančičevi hiši na Rimske cesti. VI. Personalnega in pravnega odseka poročila: o oddaji službe tržnega nadzornika.

— **Shod kranjskih trgovcev in obrtnikov.** Z ozirom na razna vprašanja naznanjamo, da se začne shod točno ob 10. uri popoldne in da so dobro došli vsi trgovci in obrtniki, tudi tisti, kateri slučajno niso dobili vabila. V očigled velikanškemu številu trgovcev in obrtnikov je pač naravno, da jeden ali drugi ni dobil vabila, a to naj nikogar ne zadržuje, udeležiti se tega važnega shoda.

— **„V preudarek gospodom poslancem“** je nadpis izbornemu članku, kateri je priobčil „Učiteljski Tovarš“ v svoji zadnji številki in v katerem zahteva, naj se učiteljske plače uredi v soglasju s plačami o. kr. državnih uradnikov zadnjih plačilnih razredov, in naj država, ki ima vse šolstvo prav za prav sama v rokah, prispeva k ljudskošolskim stroškom, ker vse dežele ne zmorejo dotičnih potrebščin. Opozorjamo gg. poslance na ta prepričevalno pisani članek, s katerim se popolnoma strinjamo.

— **Shod vseh Svedrcev.** Klerkalci so nameravali uprizoriti demonstracijo proti shodu trgovcev in obrtnikov in so na isti dan, to je na četrtek, sklicali shod vseh Svedrcev v „Katoliški dom“. Na tem shodu bi bil Peter Hauptmann, načelnik katoliške šnopsarije v Starem trgu, razpravljaj o uplivu žganja na versko in politično prepričanje svojih ovčic, dobropoljski Jaklič o sestavljanju bilanc s posebnim ozirom na potrebo, izkazati dobiček, kjer je izguba, dr. Janez Evangelist Kerek pa bi imel jedno tistih slavnostnih „pridig v oštariji“, s katerimi si je pridobil posebno spoštovanje izvestnih krogov. Vse je bilo lepo pripravljeno, in če bi bilo vse izteklo, kakor je bilo zasnovano, bi bila „Gospodarska zveza“ morda dala še za pijačo — denar bi bila vzela ali iz državne subvencije ali pa od ogromnega dobička, ki ga ima pri kupčiji z umetnimi gnojili, — a zdaj iz vsega tega nič ne bo, ker je c. kr. deželna vlada shod vseh Svedrcev v „Katoliškem domu“ prepovedala.

— **Stvarne opozicije** hoče v občinskem svetu dr. Krisper. Tako namreč pripoveduje v članku, kateri je izšel veliko soboto v njegovem organu, in katerega je — dasi bi to rad prikril s pripomnjo, da mu je došel iz „ljubljanjskih meščanskih krogov“ — po zanesljivih naših informacijah spisal sam. Stvarne opozicije je torej treba! Nikdar bi ne bili mislili, da bode dr. Krisper samega sebe tako dobro sodil in tako ostro obsodil! — No, ako v občinskem svetu ne dela stvarne opozicije, se mu vendar ne more odrekat neke originalnosti. Seveda v tem oziru ne dosega svojega vzora — pokojnega Regalija. Zato je pač treba prirojenega humorja. Tega pa mož nima. Vendar naj ga tolaži zavest, da njegovo „delovanje“ v občinskem svetu vkljuba temu vzbuja včasih dobrodejnega smeha pri občinskih svetnikih in pri poslušalcih!

— **Brzjavka „štajerskih Slovencev“** z Dunaja. Izrekli smo svoje dvome glede pristnosti brzjavke, katero je s podpisom „Štajerski Slovenci“ priobčil „Slovenec“ in v katerem se napadajo narodni poslanci radi podpor gledališkima podjetjema. Zdaj smo prejeli iz dunajskih dijaških krogov dopis, kateri dokazuje, da si je „Slovenec“ v svoji veliki pobožnosti res dovolil — falsifikacijo. Štajerski visokošolci na Dunaju nam pišejo: „Da bi o tukajšnjih štajerskih visokošolcih ne vladalo v domovini kako krivo mnenje, naznanjamo Vam, da, kolikor se je moglo dognati, nobeden štajerski slovenski visokošolec ni v zvezi s kako izjavo „štajerskih Slovencev“ proti taktiki narodne stranke glede podpore ljubljanskega gledališča.“ Tako je torej „Slovenec“ zopet jedenkrat postavljen na laž in je pojasnjeno, s kako poštenimi sredstvi si skuša pomagati.

— **Upravni odbor „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“** je sklenil v seji, h kateri se je sešel včeraj popoldne v „Narodnem domu“, da bo razširil delokrog „Zaveze“ ter je prekrstil v „Zavezo avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev po Dalmaciji, Koroškem, Kranjskem, Primorskem in Štajerskem“. Nova pravila, ki jih je sestavil direktorij, je upravni odbor odobril ter sklenil, da bo letošnja glavna skupščina „Zaveze“ dne 7., 8., 9. in 10. septembra v Gorici.

— **Kranjska zdravniška zbornica.** Ker je triletna poslovna doba kranjske zdravniške zbornice potekla, razpisala je c. kr. deželna vlada nove volitve odbora na dan 8. aprila. Voliti je 9 odbornikov in 9 namestnikov. Volilna skupina mesta Ljubljane voli štiri odbornike in ravno toliko namestnikov, vsaka ostalih volilnih skupin po jednega odbornika in po jednega namestnika. Voli se z glasovnicami, ki jih morajo za volitev opravičeni zdravniki poslati pristoj-

namu političnemu oblastvu, oziroma mestnemu magistratu v Ljubljani.

— **Slovensko gledališče.** Včeraj je bila prav za prav zadnja gledališka predstava v letošnji sezoni. Ponavljali so Medvedovo tragedijo „Za pravdo in srce“, ki je dosegla pri premieri tako lep uspeh, pa ki je tudi včeraj docela prospela ter zbudila ves večer mej mnogobrojnim občinstvom mnogo glasne pohvale in priznanja. Oboje sodilo igri, igralkam in igralcem, ki so docela storili svojo dolžnost.

— **Veselica na korist Prešernovemu spomeniku.** Slovenske dame ljubljanske so se s hvalevredno vneto in navdušenostjo lotile priprav, da prirede prihodnjo nedeljo, dne 9. aprila v zgornjih prostorih „Narodnega doma“ veliko veselico na korist Prešernovemu spomeniku. V ta namen združili so se odbori vseh slovenskih ženskih narodnih društev in vse kaže, da bo veselica prihodnjo nedeljo jedna najlepših in najzabavnejših, kar smo jih kdaj videli v „Narodnem domu“. Prostor, v katerih se bode vršila veselica, bodo jako ukusno dekorirani in so tukajšnje trvdke obljubile oskrbeti te dekoracije brezplačno, kar ni majhna žrtev. O posamičnih točkah jako obsežnega in zabavnega večera bomo še govorili. Za danes naj le omenimo, da je obljubilo svoje sodelovanje nad 30 rodoljubnih gospodičin. Začetek veselice je določen na 7. uro zvečer. Vstopnina je jako nizka, za osebo 40 kr., dočim plačajo dijaki samo 20 kr., otroci pa so prosti. Nizka cena omogočuje vsakomur, da se udeleži te veselice in upati je tudi, da se ljubljansko občinstvo v velikem številu odzove povabilu prirediteljic.

— **Slovensko trgovsko pevsko društvo** vabi vse svoje p. n. člane, naj se današnje pevske vaje zanesljivo in polnoštevno udeleže in to zaradi sodelovanja pri jutrišnjem prijateljskem večeru na čast trgovcem in obrtnikom.

— **Domača umetnost.** V izložbi gosp. Pauschina v Wolfvih ulicah je razstavljen portret v mladih letih umrlega rodljuba gosp. Ernesta Majstra. Portret ti je jako dobro pogojen in umetniško lepo izvršen, dela čast domačemu slikarju g. L. Grilcu.

— **Neprevidni kolesarji.** V nedeljo popoldne sta bila dva otroka po kolesarjih povožena, jeden na sv. Petra nasipu, drug pa na Poljanski cesti. Kolesarja sta vozila tako naglo, da ju ni bilo mogoče vstaviti. Ker sta pa imela oba številk, so si pasanti številki zapomnili in ju naznanili. Jednemu otroku se ni ničesar zgodilo, drug pa je bil na obrazu poškodovan.

— **V Ljubljano padla** je včeraj popoldne 2½ leta stara Kristina Jager, katera se je brez varuha igrala ob bregu Ljubljane na Poljanskem trgu. Delavec Franc Primo, ki je to opazil, skočil je v Ljubljano in rešil deklico gotove smrti.

— **Pes vgriznil** je v nedeljo pri Zupančičevem skladišču na Opekarski cesti 11 let starega Franceta Dolinarja tako hudo, da mu je kar kos mesa odtrgal iz noge, in so ga morali takoj prenesti v deželno bolnico.

— **Ogenj v dimniku.** V soboto popoldne vnele so se v dimniku Kasteliceve hiše na Dolenjski cesti saje. Ogenj so kmalu pogasili in ni bilo nobene škode in nevarnosti.

— **Nepreviden voznik.** Včeraj popoldne je na Starem trgu nepreviden voznik povozil 92 let staro zasebnico Marijo Gernek.

— **Slepar s ponarejenimi nakaznicami,** ki je tudi v Ljubljani gostilničarje ogoljufal, bil je, kakor se pripoveduje, ubegel mornar iz Pulja. Isti je tudi v Gradcu izvršil več goljufij s ponarejenimi nakaznicami.

— **Samomor.** Klerikalni nadučitelj v Št. Vidu pri Vipavi, Ivan Raktelj, ustrlel se je na Veliko soboto, ker je bila proti njemu — kakor se čuje — uvedena disciplinarna preiskava. Na Veliki petek bil je od službe suspendiran; v soboto zjutraj poslovil se je ginljivo pri svoji sestri, češ, da gre v Postojno vso zadevo poravnat, in naj nikar ne joče, ako se v Št. Vid več ne povrne, ker ima že drugo službeno mesto dobljeno. Na to je odšel iz stanovanja v šolsko zgradbo, odkoder se ni več povrnil. Zvečer dobili so ga otroci, ki so se k procesiji zbirali, v pisarni poleg šolske sobe s prestreljeno glavo. Dobili so se pri njem zapiski, ki so za njegov položaj značilni, in katere je moral v razburjenju pred smrtjo papirju zaupati. Mož je bil nekdanj samotar, izogibal se zabav, javnih lokalov, celo izpre-

hodov ter človeške družbe sploh, sicer pa bil miren in vzlasti kot godbenik spoštovan. Obžalovati je, da so bili njegovi prijatelji — zlasti župnik Demšar — tako nerodni, da so uprav izzvali to, čemur bi se bili lahko izognili, in da niso znali preprečiti, da ne bi bil pokojnik nad seboj tako strašne sodbje izvršil.

— **Posojilnica v Ribnici.** V mesecu marcu 1899. je 74 strank vložilo 15019 gl. 60 kr., 89 strank vzdignilo 12353 gl. 12 strankam pa se je izplačalo posojil 8070 gl. Denarni promet za mesec marec 45432 gl. 12½ kr.

— **V zaporu se je obesil.** V Kranju je bil dne 30. m. m. aretovan „vandrovc“ A. v. Gust Friderik Hecht iz Liebertwolkwita v Nemčiji. Drugo jutro so ga našli obešenega v zaporu.

— **Mestna hranilnica v Radovljici.** V mesecu marcu 1899. leta je 146 strank vložilo 30.394 gl. 54 kr., 127 strank vzdignilo 11.668 gl. 57 kr., 36 strankam se je izplačalo posojil 21405 gold., stanje ulog 627.218 gl. 36 kr., denarni promet 106.890 gold. 86 kr.

— **Iz Rajhenburga** se nam piše: Veliki den je bil tudi za nas nesrečen. Veliki četrtek, ko imamo semenj, pobodli so volti tri ženske, jedna je ranjena smrtno. Veliki četrtek je pa gorelo v trgu. K sreči so lokalizirali ogenj. Pogorel je le hlev gospodarju Medvedščaku. Nevarnost je bila velika, ker je pihal močan veter, in ker so v bližini objekti kriti s slamo.

— **Ormoška posojilnica** je imela v I. četrtletju tega leta dohodkov 75953 gl. 35 kr., izdatkov pa 72592 gl. 63 kr., toraj gotovine 3360 gl. 72 kr. in splošnega prometa 148.545 gl. 98 kr., posojil se je dalo 37558 gold., vrnilo pa 37.220 gold. 61 kr. Vlog se je vložilo 14776 gl. 39 kr., izplačalo pa 9478 gl. 49 kr.

— **Zanimiv samomorski kandidat.** V Črnovcih se je hotel s strihinom zastrupiti neki mož, ki se je zval Dolinski ter je dejal, da je bogoslovec. V bolnici pa je priznal, da se piše Stanislav Bodnar, ter da se je lani s ponarejeno pobotnico pri voljnih polastil 10.000 gl. S tem denarjem je potoval po Ameriki, Španiji, Italiji in Rusiji, kjer se je vanj zaljubila neka uplivna dama, ki mu je dobila dobro mesto. Ko pa je denar potrošil in je ljubezen lepe dame usahnila, se je peljal v Črnovce, kjer se je hotel zastrupiti. Bodnar je bil podčastnik, zato pride pred vojaško sodišče.

— **Nečuvčen dvoboj.** Pred nekaterimi dnevi je bil v Aquili dvoboj mej nekim poročnikom in odvetnikom. Pogoji so bili: streljati toliko časa, da obleži kdo dvobojnikov na bojišču. Ustrelila sta — v razdalji 30—18 korakov — 28krat, a zadet ni bil nobeden. Razšla sta se toraj oba zdrava.

— **Zrakoplovka padla v morje.** Znana zrakoplovka gospa Charly, ki se je dvignila z balonom čez nad 400krat v zrak, je bila te dni v smrtni nevarnosti. Balon jo je zanesel iz Beaulienja na Rivieri proti Sredozemskemu morju. Ker je odprla prekasno ventil, je padla z balonom vred v morje. Slučajno pa je bila blizu neka družba, ki se je po morju z ladjico zabavala, ter je gospo rešila.

— **Življenje Napoleonove soproge Josipine.** Neki Friderik Masson je nedavno spisal knjigo v dveh zvezkih, v kateri opisuje življenje Josipine Beauharnais, Napoleonove prve žene. Masson imenuje Josipino kraljico mode; v knjigi so tudi različni računi šivilj, zlatarjev, frizerjev modistinj itd. Josipina pa se je morala baje pokoriti okusu Napoleona. Svoja gospodarka je bila samo od 8. do 9. ure zjutraj; takrat je sprejemala posete svoje mnogobrojne rodbine. Ob devetih pa je začela s toaletto, katera je trajala cele tri ure. Za lepota je izdala cesarica 3000 fr. na leto. Napoleon namreč ni ljubil naravne barve lica. Josipina je imela 498 srajc; vsako leto si je naročila 520 parov črveljv. Imela je dva frizerja, jeden jo je počesal samo 30krat v letu, za kar mu je plačala 12.000 frankov. Najiminitnejši in najneodvisnejši človek na dvoru je bil cesaričin krojač Leroy, kateremu je dajala na mesec nad 160.000 frankov. V njeni garderobi je bilo vedno do 700 oblek ter 252 klobukov. Josipina je bila baje dobrega srca; javno mnenje je, da bi se ne bil Napoleon nikdar ločil od nje, ako bi bila imela kaj potomcev.

— **Klub tatinskih lovcov** so zajeli v Assenu (Friesland). Klub je imel 17 izvršujočih členov, ki so se morali pri svojem vstopu izkazati, da so res tatinski lovci ter da so bili zato že kaznovani. Klub je sklenil, da prodaja ustreljeno divjačino le po tržni ceni, ne pa cenejše, kakor je običajno navadno. Ob prepovedanem času tudi klub ni smel hoditi na lov, da se varuje naraščaj te divjačine. Glavni namen kluba pa je bil, da podpira družine zaprtih tatinskih lovcov.

— **Kakšen je Berolin?** Francoski pisatelj J. K. Huysmans je pisal v listu „Echo de Paris“ o Berolinu tako-le: Ne vrjamem, da je kako mesto dolgočasnejše in zopernejše kakor Berolin, ki je prirezen kakor z ravnilom ter ima nezanimive hiše in ostudne palače. Spree je struga umazane vode, drevedori in ulice pa ne napravijo nobenega vtiska. Ljudje so prav tako zopni. Vojaštvo je nesramno, ženstvo živinsko (!), meščani pa so dolgočasni.

— **Samomor pisateljice J. Dery.** Pred kratkim je skočila nemška pisateljica Julijana Dery z balkona svojega stanovanja ter bila takoj mrtva. Vzrok njenemu samomoru je nespornost z ženinom, s katerim bi se bila imela 14. t. m. poročiti. Bila je že oklicana, tudi poročna obleka je bila že gotova. Julijana Dery je spisala več dram, katere so se deloma z dobrim vspehom predstavljale. Vender ni imela Dery kakor pisateljica tistega uspeha in ugleda, katerega je pričakovala. Zato tudi menijo nje znanci, da ni bil vzrok samomoru samo razpor z ženinom, marveč, da jo je tudi nje neuspevanje gnalo v smrt. Postala bi rada mahoma slavna, kar se jej ni posrečilo.

— **Parnik se potopil.** Iz St. Sampsona poročajo, da se je parnik „Stella“ s 185 potniki in 35 ljudmi moštva pri otoku Guernsey potopil. Što oseb, mej njimi vse ženske in otroke, so rešili, drugi so pa bržčas vsi utonili.

— **Afričanski kraljevski sin** je umrl v Parizu. Ime mu je bilo Abdu-Lahi; bil je sin zmagovitega junaka Ahmada, ki se je polastil Senegala, a ga je pred desetimi leti premagal polkovnik Archinard. Francozi so vzeli desetletnega, jako nadarjenega dečka Abdu-Lahijo v Pariz, kjer je študiral, napravil na gimnazijo maturo postal francoski častnik. V 20. letu pa je umrl.

— **Stekleno oko** ni razlog za razločitev zakona. V Ohiju je nekdo vložil prošnjo za razločitev zakona, ker ima njegova žena stekleno oko. Soproga mu tega ni povedala pred poroko, in zato žene s sleparskim očesom ne mara več. Sodnik pa je soproga zavrnil, češ, da je soproga z očesom iz stekla prav tako lepa kakor bi imela pravo oko, in da vrši taka žena vse zakonske dolžnosti prav kakor kaka druga.

— **Zverina.** Nemec Avgust Becker je umoril — tako poročajo iz Chicago, 28. januarja t. l. svojo ženo in se potem oženil z gđ. Ido Lutterlein. Becker je že priznal svoj zločin, ki je uprav grozen ter nadkrijuje še zločin klobasarja Luetgerta, ki je naredil iz svoje žene klobase. 27. jan. sta se Becker in njegova žena sprla. Ona mu je vrgla baje celo krožnik v glavo. Becker pa je pograbil sekiro ter jo usekal po glavi, da je bila takoj mrtva. Nato je razrezal truplo na kose, jih del v hotel in jih skuhal. Potem je zmetal kuhano meso v peč ter je sežgal. Kosti niso hotele zgoreti. Zato jih je zakopal naslednje noči na polju. Becker je obdaril svojo drugo ženo s prstani in uhani ubite žene.

— **Kineška primadona.** Nowyorški kazališni svet se je obogatil z novo sijajno zvezdo, t. j. z gđ. Ohl Fohi. To lepo dekle je najslavnejša kineška pevka, katero je večji impresario pridobil zapadni kulturi. Doslej je bila angažirana pri stari kineški cesarici. Gđ. Ohl Fohi je sicer stara že 29 let, toda njeno krasno lice in velike črne oči jo delajo mnogo mlajšo. Poje baje divno, tako da je gledališče vedno razprodano.

— **18 ur živa zakopana.** Iz Gradca javljajo: Pri zidanju vodnjaka v Kaindorfu je zemlja podsula zidarja Pala in njegovega sina. Pod nadzorstvom inženjerja je kopalo 60 delavcev vso noč, ki so oba zidarja po 18urem kopanju živa izkopali.

— **Poštni parnik „Friesland“** „Red Star linije“ v Antwerpah je došel 28. marca v New-York.

Književnost.

— „Slovenski Svet“ prinaša v 6. št. to-le vsebino: Madjari pa Nemci. — Iz deželnih zborov. — Poročila. — Iz novin. — Srpske narodne pjesme. — Cvetke z ruskih poljan. — Pole s podobami za šolo in dom. — Dopisi. — Ruske drobtinice. — Drobtine. — Dijaštvo. — Zmes. — Razgled po slovanskem svetu. — Književnost.

— „Učiteljski tovariš“ ima v št. 10. naslednjo vsebino: D. Č. V preudarek gospodom poslancem! — Shod spodnještarskega učiteljstva v Celju. — Jakob Dimnik: Jezikov nauk v prvem šolskem letu. — Književnost in umetnost. — Naši dopisi. — Vestnik. — Listnica.

— „Planinskega Vestnika“ številka 3. prinaša poročila o delovanju „Slovenskega planinskega društva“ in njegovih podružnic, imenik členov, društvene vesti.

Telefonična in brzojavna poročila.

Nadvojvoda Ernest †.

Dunaj 4. aprila. Danes zjutraj je umrl nadvojvoda Ernest. Pokojnik je bil rojen leta 1824. v Milanu. Leta 1859. je bil zapovednik konjiškega voja, pozneje vojni zapovednik v Ljubljani. Leta 1866. se je udeležil bitke pri Kraljevem Gradcu in bil potem vojni zapovednik v Gradcu. L. 1868. je zapustil vojaško službo in se je umaknil v privatno življenje.

Thun v Pragi.

Dunaj 4. aprila. Ministerski predsednik grof Thun je bil predvčeršnjim v avdijenci pri cesarju. Po avdijenci je odpotoval v Prago, kjer pa baje ni občeval s političnimi osebami in odkoder se je danes zopet semkaj povrnil.

Dementirana vest.

Dunaj 4. aprila. „Ostdeutsche Rundschau“ je v nedeljo priobčila ukaz, s katerim naroča vojno ministerstvo, da je vse rezerviste, ki se pri kontrolnih shodih ne oglase v nemškem jeziku, kaznovati radi upornosti vsaj s 6 meseci ječe. Danes se uradoma razglša, da vojno ministerstvo takega izkaza ni izdalo.

Bärnreither pred svojimi volilci.

Pizen 4. aprila. Bivši trgovski minister Bärnreither bo v petek ustavovrnim veleposestnikom zapadne Češke poročal o svojem parlamentarnem delovanju. Shod bo strogo zaupen.

Shod ogerskih socijalnih demokratov.

Budimpešta 4. aprila. Na strankarski shod ogerskih socijalnih demokratov je prišlo 217 delegatov. Že pri verifikaciji delegatov je nastal pretep, vsled česar je vladni zastopnik shod razpustil.

Odstop grškega ministerstva.

Atene 4. aprila. Ministerstvo je ponudilo demisijo, katero je kralj sprejel. Vzrok demisiji je to, da zbornica ni verificirala izvolitve ministerskega predsednika Zaimisa poslancem.

Canevarov odstop.

Rim 4. aprila. Listi poročajo, da namerava minister zunanjih del Canevaro odstopiti.

Znatna defraudacija.

Berolin 4. aprila. Solastnik bančne firme Pohl, Riese, je pobeignil. Poneveril je več stotisoč mark. Razen prokurista Schwabacha, ki je oškodovan za 30.000 mark, so prizadeti največ mali uložniki.

Iz uradnega lista:

Izvršilne ali eksekutivne dražbe:

Posestvo vlož. št. 23 in 51, kat. obč. Moste, cenjeno 1043 gl., dne 6. aprila v Ljubljani. Zemljišča vlož. št. 25 in 46, kat. obč. Petkovec, cenjeno 6990 gl. 282 gl. in 70 gl., dne 8. aprila v Logatcu. Zemljišče vlož. št. 153, kat. obč. Knežak, cenjeno 123 gl. 20 kr., dne 14. aprila v Ilirski Bistrici. Zemljišča vlož. št. 66—70, 246 in 270, kat. obč. Dolenja Košana, cenjena 425, 400, 100, 130, 200, 350, 20 in 100 gl., dne 14. aprila v Postojni. Zemljišče vlož. št. 352 in 353, kat. obč. Metlika, cenjeno 2280 gl. in 200 gl., dne 14. aprila v Metliki. Zemljišče vlož. št. 167, kat. obč. Cerkevskavas, cenjeno 1079 gl., dne 15. aprila v Logatcu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 30. marca: Alojzij Šimec, posestnik, 75 let, Lončarska steza št. 6, pljučnica po influenci. — Leopold Heinz, strugarjev sin, 1½ leta, Mestni trg št. 10, vodenica v glavi. Dne 31. marca: Mihajl Engel, steklarjev sin, 17 mes., Karlovska cesta št. 6, jetika. — Eliza pl. Cavallar, zasebnica, 72 let, Wolfve ulice št. 1, ostarelost. — Ana Mali, zasebnica, 73 let, Sv. Petra cesta št. 8, vnetje sopl po influenci. — Silvester Silvestrini, delavec, 80 let, sv. Petra cesta št. 50, ostarelost.

